TRAIENT LA POLS

Posicionament polític i exemple de lluita des de dins del moviment antiespecista

TRAIENT LA POLS

Posicionament polític i exemple de lluita des de dins del moviment antiespecista

Text original:
Distri pata de cabra

Juliol 2024, Barcelona

Contacte:
distripatadecabra@sindominio.net

“Si ens reprimeixen no són compis, són algú de qui protegir-nos i defensar-nos.”

DISTRI PATA DE CABRA

Abans de res, ens presentem. Som una distribuïdora (distri) amb una organització no mixta (sense tios-cis-hetero) i amb una perspectiva anarquista, antiespecista i transfeminista de Barcelona. El nostre col·lectiu va néixer al 2021, tot i que ha sigut en aquests últims dos anys quan ha tingut més activitat. Pel que fa a la diversitat que ens conforma, hem passat per diferents etapes i la participació ha anat variant. En temes racials, han participat persones no-occidentals, tot i que actualment totis som blanques. En l'àmbit de gènere/orientació sexual ja hem especificat la mixticitat escollida. Pel que fa a la salut mental, l'assumim com un factor dinàmic, celebrant i produint quan podem i entenent i respectant els ritmes quan no podem: l'expressió i l'assumpció de responsabilitats, doncs, també fluctuen. Aquest és un tema que ha produït conflictes interns, conflictes que, a part del propi dolor que en generen, ens han servit per conèixer-nos, definir-nos i prendre algunes decisions al respecte.

Respecte a la nostra tasca més productiva, tenim una distri amb diferents materials que promouen la intersecció de lluites, a més d'estar introduint-nos al món de l'edició. Per un costat, estem reeditant fanzines amb la intenció de modificar algunes perspectives i de promoure l'ús del pronom neutre. Per l'altre, estem creant-ne de nous: aquest que teniu a les manes és el nostre debut!

No tenim ni volem tenir xarxes socials més enllà del correu electrònic, o sigui que si voleu interaccionar amb nosaltres ens podeu escriure al correu o ens podem conèixer en persona. La distri és el

resultat de dos debats: el primer és sobre com volem presentar-nos al món, és a dir, quina és la nostra part pública i visible. El segon va ser sobre com aconseguir diners, el qual vam resoldre concloent que ens sentiríem més còmodes si no fos des de la festa, així que vam destinar part del nostre privilegi (habilitat, esforç i temps) en aprendre fer materials, en compartir el coneixement entre nosaltres i en produir-los. Hem nascut i ens hem mantingut dins del moviment okupa, creant i resistint CSO's i cases com a eines de lluita, permetent així la creació de col·lectius com el nostre.

Tots els diners que hem aconseguit (de la distri i d'altres esdeveniments) els hem destinat a diferents causes i projectes, tant locals com d'Abya Yala. En l'àmbit local, hem col·laborat amb el santuari "El Paraíso de Nora" de Tarragona i amb el santuari "la casa de lluvia" de Manresa. En l'àmbit internacional, hem donat suport a la lluita de @estefanoalacalle, al santuari "Refugio Utopía Antiespecista d'Argentina" i a alguns col·lectius afectats pels incendis provocats a Xile aquest 2024.

INTRODUCCIÓ

Arran d'unes jornades veganes organitzades a Escós a l'octubre del 2023, ens vam trobar amb una sèrie de conflictes i desacords que ens van donar l'oportunitat de reflexionar, d'argumentar i de reafirmar els perquès de la necessitat d'una lluita crítica amb les estructures imperants.

Després d'uns mesos molt actius en els que hem tingut diferents fronts oberts, trobem un espai on parar i començar a escriure aquelles idees i aprenentatges perquè no volem que quedin en l'oblit i perquè volem posar sobre la taula un debat que ens quedava lluny fins aquell esdeveniment: tot el moviment per l'alliberació animal és afí? Estem anant en la mateixa direcció? Quins són els perills d'entregar-se al 100% als animals no-humans i despendre's de la interconnexió entre les lluites?

Abans de res, cal dir que tot i que ens hem pres la legitimitat de dir el nom del santuari amb el qual vam tenir el desacord, amb aquest text no titllem a totes les persones que el conformen (tenim constància que també participa gent cuki i afí), al cap i a la fi, només vam parlar amb una persona. No obstant això, ens sembla interessant posar-ho de relleu per explicar aquesta realitat, per poder obrir el tema i per prendre una postura clara, almenys, per part nostra. Ens encantaria que també servís per generar un procés reflexiu en aquest santuari i perquè poguessin establir unes posicions polítiques clares, però això ja no depèn de nosaltres. Aixecarem una mica la pols d'aquest paraigües verd i ressorgirem alguns debats, algunes crítiques i, si convé, també autocrítiques.

ORIGEN DEL CONFLICTE

Mitjançant la xarxa d'afinitats ens va arribar la proposta de participar en aquestes jornades, muntant la distri i col·laborant amb la preparació d'un dels àpats: no ens va costar gens decantar-nos pel sí! Dies previs, i després d'algunes converses amb persones de l'organització, estàvem amb la il·lusió de saber que sortiríem del monstre urbà, que teixiríem xarxa amb noves persones i que aportaríem el nostre granet de sorra al moviment polític.

Fent els últims preparatius, rebem una informació conforme al santuari Buena Vida participa, almenys, una persona amb una esvàstica tatuada i una persona obertament TERF a les xarxes socials. Nosaltres, que entre d'altres identitats ens representen les mariques, bolleres, trans i no binàries, ens vam espantar i ens vam qüestionar si realment l'espai on anàvem era un espai segur per a nosaltres o no. Les nostres passes van ser:

1) Parlar amb l'organització de les jornades. Ens van assegurar que no tenien constància d'això, per tant, vam decidir fer una comunicació directa amb alguna persona que participés al santuari.

2) Posar-nos en contacte directament amb el santuari. Ens van passar el número del seu secretari i vam tenir una conversa telefònica amb un to molt elevat per la seva banda, el qual aconseguim rebaixar i obtenir quelcom semblant a un diàleg (més tard vam entendre que aquesta ira venia d'un conflicte aliè a nosaltris). En aquest, li preguntem: és cert que al santuari participen persones nazis? i persones TERF? Després de contraargumentar-nos amb més preguntes, acaba sortint la idea del debat: "les lluites entre persones no han de tenir lloc a la lluita pels drets dels animals, nosaltres estem aquí pels animals i no per discutir-nos entre humans."

TOT
S'HI VAL
EN EL NOM
DE LIS ANIMALS?

SPOILER: NO

Al llarg de la trucada ens vam adonar que fèiem servir conceptes diferents. Mentre que ell, pel terme anticarcerari, entenia que era estar en contra de les persones preses, nosaltres ens definim com a col·lectiu anticarcerari, entenent el seu significat com el fet d'oposar-se davant tot el sistema judicial i l'entramat que configuren, creen i mantenen les presons, els CIE's i el sistema punitiu en general.

Pel que fa a la terminologia de lluita a favor dels animals també hi ha una diferència: mentre que el seu discurs (i el d'altres col·lectius que també van assistir a les jornades, ja que finalment hi vam anar) fa servir, s'identifica i fa esforços per repolititzar la paraula veganisme com a moviment polític i radical contra l'explotació animal, nosaltres fem servir antiespecisme.

VEGANISME VS ANTIESPECISME

Des del nostre punt de vista, compartim la definició i el significat amb el qual doten la paraula veganisme, el que passa és que ens identifica més la paraula antiespecisme perquè considerem que el capitalisme ja ha trobat com apropiar-se de la paraula vegà i els seus derivats. En aquesta línia, considerem que la paraula antiespecisme obre el ventall d'acció, entenent-la com a oposició a l'especisme, que serien totes les creences i els sistemes generats per reproduir la diferència, l'explotació i la dissociació que hi ha entre totes les vides animals, ja siguin humanes o no, i totes les opressions que es generen.

Un altre motiu pel qual fem servir la paraula antiespecisme és perquè el seu ús s'ha estès i s'ha associat al moviment anarquista. Entenem que tot allò que manté les desigualtats està configurat per les diferències de poder i pels sistemes de dominació desplegats i interconnectats per tot el món (l'especisme no n'és una excepció, ho expliquem més endavant), així doncs, la nostra lluita per l'alliberació animal l'enfoquem des del rebuig cap a qualsevol autoritat que s'imposi per sobre d'alguna altra vida[1]. D'aquí l'eix de l'anarquisme, amb el qual pretenem desmuntar les jerarquies i definir una línia d'atac cap a qualsevol mecanisme d'opressió, a la vegada que teixir llaços de solidaritat entre aquellis que pateixen les violències generades per aquestes desigualtats de poder. Entre altres arguments, ens identifiquem com a anarquistes perquè no creiem en el concepte de propietat privada ni en la feina assalariada com a identitat adulta o projecció vital, dos pilars classistes i fonamentals per dur a terme les explotacions animals.

DRETES? ESQUERRES? POLICIA?

A les seves xarxes es poden veure afirmacions com: "el veganisme no és d'esquerres ni de dretes", al·legant que és una lluita estrictament pels animals, és a dir, que no haurien d'entrar les qüestions humanes. D'aquí neix la necessitat d'ampliar el discurs i prendre posicions clares, ja que no és només un assumpte terminològic, sinó una qüestió que atempta contra la nostra seguretat i la de totes les persones travessades per altres opressions.

És cert que compartim militàncies amb persones especistes, de la mateixa manera que de vegades ens toca compartir lluita amb

[1] Reflexió extreta del llibre "Veganismo en un mundo de opresión".

tios-cis-hetero. Malgrat que ens encantaria sentir-nos seguris en tots els espais i que ningú reproduís l'especisme, assumim que tant aquest últim com el patriarcat i el racisme encara existeixen i els hem de fer front però sense emportar-se a ningú per davant, d'aquí els eixos de la nostra militància. Ara bé, això no significa que no tinguem uns límits clars quant a compartir espais i compartir militància.

Vivim l'eix del transfeminisme com un fonament bàsic per a la nostra vida. L'entenem com un posicionament polític que obre oportunitats i que genera aliances entre i per a les persones que no són cisgènere, a més d'articular l'enemic del patriarcat com a ens responsable de totes les violències produïdes en qüestions de gènere i d'orientacions sexuals, així com de la manera de viure i de relacionar-se. També el vivim com un eix que pretén tenir en compte i acollir la vida, que amplia la mirada del feminisme blanc tradicional i obre pas a nous discursos, com són el decolonial, l'antirracista, i l'anticapacitista.

És per aquest motiu que ens neguem a compartir lluita, encara que sigui en pro de lis animals, amb persones que no tinguin en compte els seus privilegis i amb persones que tinguin posicionaments clars en contra de nosaltres o en contra d'altres grups discriminats: neonazis que desitgen la nostra mort, la policia que ens reprimeix o les TERFs que neguen les nostres identitats i, per tant, la nostra existència.

Així mateix, ens sembla que extreure tota lluita humana és desprestigiar i esborrar moltes parts de la història de resistència i d'atac contra el poder, una realitat que no permetrem que sigui esborrada a través de la instrumentalització de la vida animal. Per tal de seguir els nostres camins, sabem i necessitem saber i d'on

venim, un bon exemple en el nostre context és la llei de Perillositat i Rehabilitació Social (en substitució de la de Vagos y Maleantes), la qual perseguia a persones dissidents i pobres i estava vigent fins l'any 1995.

Mai cedirem cap espai a persones de dretes[2] ni a policies[3] que van en contra de nosaltres i de molts altres grups socials marginats o dissidents. Que aquesta gent pot ser vegana i fer "política" en contra de l'explotació animal? Sí. Que nosaltres compartirem lluita amb aquesta gent? No. Si ens reprimeixen no són compis, són algú de qui protegir-nos i defensar-nos. Amb aquests arguments desmuntem una de les idees que corren: no tot s'hi val en el nom dels animals. Tot i que és un bon discurs per intentar infiltrar-se (un cop més), ni la policia ni els neofeixismes no avançaran per aquí, almenys, per part nostra. Per tancar aquest apartat i com ja hem après al llarg de la nostra trajectòria militant: la fi no justifica els mitjans.

QUI SEGREGA QUI?

Hi ha persones humanes que poden pensar: quina llàstima, així és com se segrega la lluita, hem d'unificar les forces per aconseguir l'alliberació animal i hem de deixar córrer els conflictes entre humanis. Nosaltres no compartim aquesta idea i tenim ben clar que és la seva presència la que debilita el moviment, intentant apro-

[2] Tot i que creiem que estan obsolets, si no existeixin han existit grups com PECTA (Patriotas Españoles Contra la Tortura Maltrato Animal, amb cites d'Adolf Hitler al seu blog), MAL (Movimiento Antitaurino de Lucha) o AMAL (Amigos del Movimiento Antitaurino de Lucha).

[3] A.P.D.A. (Asociación de Policías por la Defensa de los Animales).

piar-se d'una lluita i aconseguint informació que no han de tenir (per la nostra seguretat). Amb el nostre "no" ens protegim tant a nosaltres com a la resta de col·lectius que tenen una visió anticapitalista, a més de mantenir un discurs viu, de reforçar els nostres vincles i de treure la boira que intenten posar-nos vers els focus d'atac.

Sabem que l'especisme està emparat per la llei i que la policia obeeix ordres seguint la legalitat, la qual només busca protegir l'status quo, així doncs, sabem i assumim que mentre hi hagi aquest marc legal, gran part de la lluita per acabar amb l'especisme serà il·legal. No volem un camí on se'ns delati i se'ns reprimeixi tan fàcilment. Ens hem empoderat, ens hem format en mesures de seguretat i tenim ben clar que aquesta és una línia vermella per la qual no passarem.

RELACIÓ ENTRE L'ESPECISME I EL CAPITALISME

Una altra idea que corre en aquests discursos és que l'origen de l'especisme no ve del capitalisme. Si bé és cert que les idees especistes existeixen des d'abans del desplegament capitalista, a través de la seva imposició i de la seva expansió per tots els territoris s'ha reproduït i s'ha assimilat exponencialment.

Deixant de banda la responsabilitat individual i la política del consum (què consumeixes i què no, tot i que evidentment rebutgem l'ús, l'explotació i el consum d'animals), entenem que en l'actualitat, dins del context occidental, l'especisme està present gràcies a totes les estructures que el defensen: l'extractivisme de països del sud global per la creació i el manteniment del nord, l'ampliació de les ciutats i la destrucció tant dels territoris com dels ecosistemes del voltant perquè aquesta sigui possible, la comercialització de productes vegans ultraprocessats i cars, l'explotació laboral, les fronteres...

Recordem que partim d'una base blanca i urbana, tanmateix pensem que cada cop que es posa ciment es perd natura i que la natura és l'espai idoni per a la vida animal, ja sigui humana o no. Així doncs, tot i considerar indispensable la lluita en contextos urbans, l'ampliació d'aquests nuclis comporta dues creences colonials intrínseques: d'una banda, l'acumulació de capital sense tenir en compte la natura i, d'una altra, perpetua la perspectiva antropo i eurocèntrica que la vida humana aquí a occident és més important que la de les que estan en els territoris a explotar (ja sigui en altres continents o en entorns naturals d'aquest mateix).

És per aquest motiu, i per d'altres ja dits amb anterioritat, que considerem indispensable que la lluita antiespecista sigui també una lluita anticapitalista i en constant revisió, entenent que ara estem en aquest escenari i que cal fer-li front per molt que les idees especistes ja existissin abans que la força capitalista s'imposés. En tot cas, esbrinar què va néixer abans no és el nostre focus de debat, el que tenim clar és que el que hem d'atacar aquí i ara són tots aquests poders.

DAVANT D'AQUESTA SITUACIÓ, ACCIÓ

Aquestes són les crítiques que extraiem i que volíem deixar escrites per fomentar el debat i combatre alguns discursos neoliberals (i d'odi) que circulen avui dia. Tot i així, no volem caure en la culpa, en la paràlisi ni en el victimisme.

No hem volgut ni volem perdre el temps en "debatre" mitjançant les eines mainstream (xarxes socials), les quals no ens permeten aprofundir i ens exposen a dinàmiques de deshumanització, fent més fàcil la confrontació entre nosaltres i l'enfortiment dels

nostres egos, més enllà de regalar les nostres dades i d'enriquir a l'empresa tecnològica de torn. És per això que hem decidit prendre part activa i fer-ho mitjançant aquest canal, reapropiant-nos del temps pausat, de l'escriptura, de la reflexió com a eina de construcció del coneixement i de la distribució del mateix.

Des del nostre col·lectiu defensem i promovem la creació d'espais no mixtes amb les mixticitats que es necessitin a cada moment i en cada grup. D'aquesta manera, es construeixen espais segurs per a que persones que vulguin i puguin unir-se al moviment polític puguin fer-ho sense veure's rebutjades pel simple fet de ser qui són.

Tenint en compte la importància i els beneficis de les polítiques identitàries, impulsem l'acció com a sortida a la comoditat que aquestes atorguen (en aquest cas, del capital social associat al mite de la "super bona persona pel simple fet de ser vegana"). No creiem que sigui suficient amb identificar-se com una persona vegana o antiespecista, sinó que, sempre que el cos ens ho permeti, cal anar més enllà i assumir aquesta lluita com quelcom col·lectiu i com un camí contra els poders que permeten el desplegament de les violències cap a la vida de qualsevol ésser.

Assumim que, des del nostre context, no consumir productes d'origen animal (decisió individual) és un mínim i ja fa un temps que vam deixar de barallar-nos amb qui sí que en consumeix, ja fa un temps que vam decidir unir i focalitzar les nostres energies en fer política activa contra qui té una responsabilitat més gran en l'explotació animal, ja sigui humana o no. Amb això no volem desprestigiar tota la feina de divulgació que es fa (de fet, nosaltris també en fem i hi creiem) ni deslegitimar a tothom qui sí que discuteix a cada taula sobre el que es consumeix o no, simplement

posem de manifest el nostre canvi de perspectiva perquè considerem que és un resultat d'un procés reflexiu i que avui dia segueix viu. Creiem que deixar de comparar-nos i jutjar-nos entre "iguals" i responsabilitzar-nos individualment de què consumim pot ser un filó de victòria pels valors capitalistas, com ara el punitivisme i l'individualisme.

Així doncs, preferim mantenir-nos una mica al marge de ser "la policia vegana" que està tota l'estona comparant i opinant sobre el fet de consumir o no productes d'origen animal i, sempre que es parli i que es tingui l'oportunitat, mirarem de no reforçar el nostre ego de ser o no antiespecistes ni el càstig per no ser-ho, sinó que elevarem la crítica a l'estructura que sustenta tot l'especisme i tot el teixit discriminatori en general. La política del consum i del poder escollir té una base molt privilegiada pel que fa a la classe social i a l'accessibilitat del coneixement, la qual cosa hauríem de tenir en compte abans d'establir alguns diàlegs.

Valorem i secundem la feina pràctica, constructiva i diària que es fa des de tots els santuaris d'animals, tenim com a visió la utopia on ja no siguin necessaris, on ja hagin desaparegut tots els sistemes de dominació (especistes, patriarcals, racials, classistes, capacitistes) i la política es resumeixi en el fet de viure i cuidar-nos. Mentrestant, aquí hi som, lluitant des d'aquestes bases per a la destrucció de tot allò que destrueix, donant-nos suport mutu i solidaritzant-nos entre les persones del propi col·lectiu i entre altres grups afins.

REFERÈNCIES:

· Text crític de l'assemblea antiespecista de Madrid vers la lluita antiespecista (semblant al que tens a les mans): https://acabemosconelespecismo.com/wp-content/uploads/2020/12/Reflexiones-sobre.pdf

· (2019). Notícia on s'explica que una militant pels drets dels animals participa en Hogar Social Madrid: https://www.eldiario.es/caballodenietzsche/ultraderecha-defensa-animales-binomio-imposible_132_1684732.html

· (2019) Notícia on parlen de MAL i PECTA: https://www.antropologia-vidaanimal.es/blog/la-infiltracion-de-la-ultraderecha-en-la-lucha-por-los-derechos-de-los-animales/

· (2016). Notícia on parlen de MAL: https://revistajaraysedal.es/un-grupo-animalista-extremo-acosa-a-una-joven-por-ser-cazadora/

· (2023). Fanzine "El perspectivismo anti-especista y otros conjuros anárquicos". No disponible a Internet.

· (2020). Llibre "Veganismo en un mundo de opresión", disponible en: https://ochodoscuatroediciones.org/libro/veganismo-en-un-mundo-de-opresion/

REFERENTS:

- Col·lectiu "Acabemos con el especismo": https://acabemosconelespecismo.com/
- Col·lectiu "Jauría": https://jauriazine.wordpress.com/
- Col·lectiu "269 Liberation Animale": https://269liberationanimale.com/
- Editorial "Ocho dos cuatro: https://ochodoscuatroediciones.org/
- Editorial "Lauredal": https://lauredalediciones.noblogs.org/
- Resistencia Vegana: https://www.resistenciavegana.es/112-descargas
- Distribuidora "Taula Roja": @lataularoja
- Col·lectiu "Cerdas y diamantes": @cerdasydiamantes
- Refugi "Utopía Antiespecista": @refugioutopiaantiespecista
- Santuari "El Paraíso de Nora": @elparaisodenora
- Santuari "Almas Veganas": https://www.almasveganas.org/
- Grup de solidaritat del "cas Susaron": @solidaridad.antiespecista
- Mitjà de comunicació "Unoffensive animal": https://linkstack.lgbt/@animalliberation

---

Us convidem a fer-li una volta a aquest discurs i a fer-vos-el vostre, a contraargumentar-lo i a omplir-lo de noves perspectives, així com a autoorganitzar-vos en el vostre lloc de residència i a fer acció política amb el ritme i els objectius que considereu.

<3

ANARQUISME
ANTIESPECISME
TRANSFEMINISME

